

Αριθμός 475

Οι περί Μεθόδων Δειγματοληψίας και Ανάλυσης Τροφίμων για τον Έλεγχο των Συγκεντρώσεων Αφλατοξινών και Ωχρατοξίνης Α Κανονισμοί του 2004, οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 29, των περί Τροφίμων (Έλεγχος και Πώληση) Νόμων του 1996 έως 2004, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 227 του 1990).

ΟΙ ΠΕΡΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ (ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΗ) ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1996

ΕΩΣ (Αρ. 3) ΤΟΥ 2004

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 29

Για σκοπούς εναρμόνισης με τις πράξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο -

- (α) «Οδηγία 98/53/ΕΚ της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 1998 για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων για ορισμένες προσμείξεις στα τρόφιμα» (ΕΕ L 201 της 17.7.1998, σ. 93) ως έχει τροποποιηθεί από την Οδηγία 2002/27/ΕΚ της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 2002 (ΕΕ L 75 της 16.3.2002, σ. 44) και την Οδηγία 2003/121/ΕΚ της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2003 (ΕΕ L 332 της 19.12.2003, σ. 38), και
- (β) «Οδηγία 2002/26/ΕΚ της Επιτροπής της 13ης Μαρτίου 2002 για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικοτήτων ωχρατοξίνης Α στα τρόφιμα» (ΕΕ L 75 της 16.3.2002, σ. 38),

54(I) του 1996 Το Υπουργικό Συμβούλιο, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται
 4(I) του 2000 σε αυτό από το άρθρο 29 των περί Τροφίμων (Έλεγχος και Πώληση)
 122(I) του 2000 Νόμων του 1996 έως (Αρ. 1) του 2004, εκδίδει τους ακόλουθους
 40(I) του 2001 Κανονισμούς:
 151(I) του 2001
 159(I) του 2001
 61(I) του 2002
 153(I) του 2002
 20(I) του 2003
 132(I) του 2003
 161(I) του 2003
 ... του 2004.

Συνοπτικός
 τίτλος.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Μεθόδων Δειγματοληψίας και Ανάλυσης Τροφίμων για τον Έλεγχο των Συγκεντρώσεων Αφλατοξινών και Ωχρατοξίνης Α Κανονισμοί του 2004.

Ερμηνεία.

2.-(1) Στους παρόντες Κανονισμούς-

«αφλατοξίνες» σημαίνει μυκοτοξίνες οι οποίες -

- (α) παράγονται από οποιοδήποτε από τα είδη μυκήτων *Aspergillus flavus* και *A. Parasiticus* (παραδείγματος χάριν, αφλατοξίνες B₁, B₂, G₁, G₂), ή
- (β) είναι προϊόντα μεταβολισμού στο σώμα ζώντων οργανισμών (παραδείγματος χάριν, αφλατοξίνη M₁)

«μυκοτοξίνες» σημαίνει τοξικές ουσίες οι οποίες παράγονται από μύκητες

- 54(I) του 1996 «Νόμος» σημαίνει τους περί Τροφίμων (Έλεγχος και Πώληση)
 4(I) του 2000 Νόμους του 1996 έως (Αρ.3) του 2003 και οποιουσδήποτε άλλους
 122(I) του 2000 νόμους τους τροποποιούν ή αντικαθιστούν
 40(I) του 2001
 151(I) του 2001
 159(I) του 2001
 61(I) του 2002
 153(I) του 2002
 20(I) του 2003
 132(I) του 2003
 161(I) του 2003.

«ωχρατοξίνη Α» σημαίνει μυκοτοξίνη η οποία παράγεται από οποιαδήποτε είδη μυκήτων, όπως *Penicillium viridicatum*, *P. cyclopium*, *Aspergillus ochraceus* και άλλα είδη *Aspergillus* και *Penicillium*.

(2) Οποιοιδήποτε άλλοι όροι που περιέχονται στους παρόντες Κανονισμούς και δεν ερμηνεύονται διαφορετικά σε αυτούς έχουν την έννοια που τους αποδίδει ο Νόμος.

Δειγματοληψία
από
εξουσιοδοτημένο
λειτουργό.

3. Σε περίπτωση που εξουσιοδοτημένος λειτουργός λαμβάνει, δυνάμει του άρθρου 14 του Νόμου, δείγμα τροφίμου με σκοπό -

Πρώτο
Παράρτημα.

(α) Τον έλεγχο των συγκεντρώσεων αφλατοξίνης εντός ή επί τροφίμου, διενεργεί τη δειγματοληψία κατά τα διαλαμβανόμενα στο Πρώτο Παράρτημα

Δεύτερο
Παράρτημα.

(β) τον έλεγχο των συγκεντρώσεων ωχρατοξίνης Α εντός ή επί τροφίμου, διενεργεί τη δειγματοληψία κατά τα διαλαμβανόμενα στο Δεύτερο Παράρτημα.

Ανάλυση
δείγματος ή
μέρους αυτού
σε Κυβερνητικό
Χημείο.

4.-(1) Σε περίπτωση που εξουσιοδοτημένος λειτουργός υποβάλλει σε Κυβερνητικό Χημικό, δυνάμει του άρθρου 15(1) του Νόμου, δείγμα ή μέρος δείγματος τροφίμου, με σκοπό τον έλεγχο των συγκεντρώσεων αφλατοξινών ή ωχρατοξίνης Α εντός ή επί του τροφίμου αυτού, ο Κυβερνητικός Χημικός ή πρόσωπο υπό τις οδηγίες και την άμεση επίβλεψή του, ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 15(3) του Νόμου, παρασκευάζει και αναλύει το υποβαλλόμενο δείγμα ή μέρος δείγματος -

Τρίτο
Παράρτημα.

(α) Κατά τα διαλαμβανόμενα στο Τρίτο Παράρτημα, σε περίπτωση ελέγχου των συγκεντρώσεων αφλατοξινών

Τέταρτο
Παράρτημα.

(β) κατά τα διαλαμβανόμενα στο Τέταρτο Παράρτημα, σε περίπτωση ελέγχου των συγκεντρώσεων ωχρατοξίνης Α.

(2) Κάθε πρόσωπο, υπό την ευθύνη του οποίου Κυβερνητικό Χημείο λειτουργεί, λαμβάνει τα δέοντα μέτρα ώστε να διασφαλίζει τη συμμόρφωση κάθε Κυβερνητικού Χημικού, ο οποίος υπηρετεί ή εργάζεται στο εν λόγω Κυβερνητικό Χημείο, με την παράγραφο (1).

Κατάργηση
Κανονισμών.
Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Τρίτο (I):
14.3.1986.

5. Οι περί Μυκοτοξινών εις τα Τρόφιμα Κανονισμοί του 1986 καταργούνται κατά την ημερομηνία προσχώρησης της Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΡΩΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Κανονισμός 3(α) και Δεύτερο, Τρίτο και Τέταρτο Παράρτημα)

ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ ΑΦΛΑΤΟΞΙΝΩΝ ΣΕ ΤΡΟΦΙΜΑ

1. ΟΡΙΣΜΟΙ:

Στο παρόν Παράρτημα –

«δείγμα εργαστηρίου» σημαίνει μέρος δείγματος που αναφέρεται στο άρθρο 16(1) του Νόμου ή δείγμα που αναφέρεται στο άρθρο 16(2) του Νόμου

«Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 της Επιτροπής της 8ης Μαρτίου 2001 για τον καθορισμό μέγιστων τιμών ανοχής για ορισμένες προσμείξεις στα τρόφιμα (ΕΕ L 77 της 16.3.2001, σ. 1) ως έχει τροποποιηθεί τελευταία από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2174/2003 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 2003 (ΕΕ L 326 της 13.2.2003, σ. 12) και ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται

«παρτίδα» σημαίνει την εκάστοτε παραδιδόμενη και αναγνωριζόμενη ποσότητα τροφίμου, η οποία, κατά την κρίση εξουσιοδοτημένου λειτουργού, παρουσιάζει κοινά χαρακτηριστικά, όπως η προέλευση, η ποικιλία, το είδος συσκευασίας, ο συσκευαστής, ο αποστολέας ή η σήμανση

«υποπαρτίδα» σημαίνει συγκεκριμένο τμήμα μιας μεγάλης παρτίδας επί του οποίου εξουσιοδοτημένος λειτουργός προτίθεται να εφαρμόσει μέθοδο δειγματοληψίας και το οποίο διαχωρίζεται φυσικά από το υπόλοιπο της παρτίδας και μπορεί να ταυτοποιηθεί

«στοιχειώδες δείγμα» σημαίνει ποσότητα τροφίμου που λαμβάνεται από ένα μόνο σημείο της παρτίδας ή της υποπαρτίδας

«συνολικό δείγμα» σημαίνει το άθροισμα όλων των στοιχειωδών δειγμάτων που λαμβάνονται από παρτίδα ή υποπαρτίδα.

2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ:

Τα δείγματα, που προορίζονται για τους ελέγχους των συγκεντρώσεων ανοχής αφλατοξινών επί και εντός των τροφίμων, λαμβάνονται σύμφωνα με τις μεθόδους που αναφέρονται στο παρόν Παράρτημα. Τα συνολικά δείγματα που λαμβάνονται κατ' αυτόν τον τρόπο θεωρούνται ως αντιπροσωπευτικά των παρτίδων ή των υποπαρτίδων από τις οποίες έγινε η δειγματοληψία. Η συμμόρφωση των παρτίδων ή των υποπαρτίδων, με τις μέγιστες συγκεντρώσεις ανοχής που καθορίζονται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 466/2001 προσδιορίζεται σε συνάρτηση με τις συγκεντρώσεις που διαπιστώνονται στα δείγματα εργαστηρίου.

3. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

3.1 Κατά τη δειγματοληψία, ο εξουσιοδοτημένος λειτουργός ενεργεί κατά τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 16 του Νόμου και τις διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος. Σε περίπτωση ασυμβατότητας του άρθρου 16 του Νόμου με τις διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος, υπερισχύουν οι διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος.

3.2 Προϊόν από το οποίο λαμβάνονται δείγματα:
Κάθε προς ανάλυση παρτίδα, αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας. Σύμφωνα με το σημείο 5, οι μεγάλες παρτίδες υποδιαιρούνται σε υποπαρτίδες, οι οποίες πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

3.3 Προφυλάξεις:

Κατά την διάρκεια της δειγματοληψίας και της προετοιμασίας των δειγμάτων εργαστηρίου, λαμβάνονται προφυλάξεις προκειμένου να αποφεύγεται οποιαδήποτε αλλοίωση, η οποία μπορεί να τροποποιήσει την συγκέντρωση σε αφλατοξίνες ή να επηρεάσει τις αναλύσεις ή την αντιπροσωπευτικότητα του συνολικού δείγματος.

3.4 Στοιχειώδη δείγματα:

Κατά το μέτρο του δυνατού, τα στοιχειώδη δείγματα λαμβάνονται από διαφορετικά σημεία της παρτίδας ή της υποπαρτίδας. Κάθε παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό καταγράφεται στα πρακτικά που προβλέπονται στο σημείο 3.8.

3.5 Παρασκευή του συνολικού δείγματος και των επιμέρους δειγμάτων:

Το συνολικό δείγμα λαμβάνεται με την χονδρική ανάμειξη των στοιχειωδών δειγμάτων. Μετά την εν λόγω ανάμειξη, το συνολικό δείγμα υποδιαιρείται σε ίσα επιμέρους δείγματα σύμφωνα με το σημείο 5. Η ανάμειξη είναι αναγκαία προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι κάθε επιμέρους δείγμα περιλαμβάνει μέρη ολόκληρης της παρτίδας ή ολόκληρης της υποπαρτίδας.

3.6 Υποδιαίρεση του συνολικού δείγματος ή των επιμέρους δειγμάτων σε δείγματα εργαστηρίου:

Από το ομογενοποιημένο συνολικό δείγμα ή τα επιμέρους δείγματα λαμβάνονται τα τρία δείγματα εργαστηρίου που αναφέρονται στο άρθρο 16(1) ή (2) του Νόμου.

3.7 Συσκευασία και αποστολή των δειγμάτων εργαστηρίου:

Κάθε δείγμα εργαστηρίου τίθεται σε καθαρό περιέκτη από αδρανή ύλη, ο οποίος παρέχει την κατάλληλη προστασία του δείγματος έναντι οποιασδήποτε μόλυνσης και βλάβης που μπορεί να προκύψει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς. Λαμβάνονται επίσης όλες οι αναγκαίες προφυλάξεις για να αποτραπεί κάθε αλλοίωση της σύνθεσης των δειγμάτων εργαστηρίου, η οποία μπορεί να επέλθει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς ή της αποθήκευσης.

3.8 Σφράγιση και σήμανση των δειγμάτων εργαστηρίου:

Ο εξουσιοδοτημένος λειτουργός σφραγίζει κάθε δείγμα εργαστηρίου που λαμβάνει στον τόπο της δειγματοληψίας και το σημαίνει δεόντως. Για κάθε δειγματοληψία ο εξουσιοδοτημένος λειτουργός συντάσσει πρακτικά δειγματοληψίας, τα οποία καθιστούν δυνατή την αναγνώριση, χωρίς αμφισβήτηση, της

παρτίδας από την οποία έχει ληφθεί το δείγμα και να αναγράφει την ημερομηνία και τον τόπο δειγματοληψίας καθώς και κάθε άλλη συμπληρωματική πληροφορία η οποία μπορεί να αποβεί χρήσιμη για τον αναλυτή του Κυβερνητικού Χημείου.

4. ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

4.1 Διαφορετικοί τύποι παρτίδων:

Τα τρόφιμα δυνατό να τίθενται σε εμπορία χύμα, σε εμπορευματοκιβώτια ή σε ατομικές συσκευασίες (σακούλες, τσάντες, άλλες συσκευασίες λιανικής πώλησης, κλπ). Ο τρόπος δειγματοληψίας, που καθορίζεται στο παρόν Παράρτημα, μπορεί να εφαρμοστεί σε όλους τους τύπους συσκευασιών, με τους οποίους τα τρόφιμα διατίθενται στην αγορά.

Με την επιφύλαξη του σημείου 5, επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ως αναφορά, για τη δειγματοληψία παρτίδων που τίθενται σε εμπορία σε σάκους ή σε άλλες ατομικές συσκευασίες, ο ακόλουθος τύπος:

$$\text{Συχνότητα δειγματοληψίας } n = \frac{\text{Βάρος της παρτίδας} \times \text{το Βάρος του στοιχειώδους δείγματος}}{\text{Βάρος του συνολικού δείγματος} \times \text{βάρος μιας ατομικής συσκευασίας}}$$

Το βάρος εκφράζεται σε kg.

Συχνότητα δειγματοληψίας: αριθμός n ατομικών συσκευασιών που χωρίζουν τη λήψη δύο στοιχειωδών δειγμάτων, δεδομένου ότι κάθε λήψη πραγματοποιείται μετά από ένα συγκεκριμένο αριθμό ατομικών συσκευασιών (τα δεκαδικά ψηφία να στρογγυλεύονται στον αμέσως επόμενο ακέραιο αριθμό).

4.2 Βάρος στοιχειώδους δείγματος:

Το βάρος κάθε στοιχειώδους δείγματος είναι περίπου 300 γραμμάρια, εκτός εάν το βάρος του δείγματος ορίζεται διαφορετικά στο σημείο 5 και με εξαίρεση τα μπαχαρικά, στην περίπτωση των οποίων το βάρος κάθε στοιχειώδους δείγματος είναι περίπου 100 γραμμάρια. Σε περίπτωση συσκευασιών λιανικής πώλησης, το βάρος κάθε στοιχειώδους δείγματος εξαρτάται από το βάρος της συσκευασίας λιανικής πώλησης.

4.3 Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων για τις παρτίδες που είναι μικρότερες των 15 τόνων:

Πλην αντιθέτου ένδειξης στο σημείο 5, ο αριθμός των στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται εξαρτάται απ το βάρος της παρτίδας, με ελάχιστο το 10 και μέγιστο το 100. Οι αριθμοί του ακόλουθου Πίνακα 1 επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του αριθμού των στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται.

Πίνακας 1.

Πίνακας 1: Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που λαμβάνονται σε συνάρτηση με το βάρος της παρτίδας

Βάρος της παρτίδας (σε τόνους)	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων
0,1	10
> 0,1 - 0,2	15
> 0,2 - 0,5	20
> 0,5 - 1,0	30
> 1,0 - 2,0	40
> 2,0 - 5,0	60
> 5,0 - 10,0	80
> 10,0 - 15,0	100

5. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

5.1 Η γενική σύνοψη του τρόπου δειγματοληψίας για τις αραχίδες, τους καρπούς με κέλυφος, τους ξηρούς καρπούς, τα μπαχαρικά και τα σιτηρά παρατίθεται στον ακόλουθο Πίνακα 2.

Πίνακας 2.

Πίνακας 2: Υποδιαίρεση των παρτίδων σε υποπαρτίδες σε συνάρτηση με το προϊόν και το βάρος της παρτίδας

Προϊόν	Βάρος της παρτίδας (σε τόνους)	Βάρος ή αριθμός των υποπαρτίδων	Αριθμός των στοιχειωδών δειγμάτων	Βάρος του συνολικού δείγματος (kg)
Ξηρά σύκα και άλλοι ξηροί καρποί	15	15 – 30 τόνοι	100	30
	< 15	—	10 - 100*	30
Αραχίδες, φιστίκια, καρύδια Βραζιλίας, και άλλοι καρποί με κέλυφος	500	100 τόνοι	100	30
	> 125 και < 500	5 υποπαρτίδες	100	30
	15 και ≤ 125	25 τόνοι	100	30
	< 15	—	10 - 100*	30
Σιτηρά	1500	500 τόνοι	100	30
	> 300 και < 1500	3 υποπαρτίδες	100	30
	50 και ≤ 300	100 τόνοι	100	30
	< 50	—	10 - 100*	1-10
Μπαχαρικά	15	25 τόνοι	100	10
	< 15	—	10 - 100*	1-10
*Σύμφωνα με το βάρος της παρτίδας – βλέπε σημείο 4.3 ή 5.3				

5.2. Τα σημεία 5.2.1 και 5.2.2 αφορούν τα ακόλουθα τρόφιμα:
σιτηρά (παρτίδες ≥ 50 τόνους), αραχίδες, φιστίκια, καρύδια Βραζιλίας, ξηρά σύκα, μπαχαρικά.

5.2.1. Τρόπος δειγματοληψίας:

- (α) Υπό την προϋπόθεση ότι οι υποπαρτίδες μπορούν να διαχωριστούν φυσικά, κάθε παρτίδα υποδιαιρείται σε υποπαρτίδες σύμφωνα με τον Πίνακα 2 που παρατίθεται στο σημείο 5.1. Δεδομένου ότι το βάρος των παρτίδων δεν αποτελεί πάντα ακριβές πολλαπλάσιο του βάρους των υποπαρτίδων, το βάρος των υποπαρτίδων επιτρέπεται να υπερβαίνει το αναφερόμενο βάρος μέχρι 20%.

Πίνακας 2.

- (β) Κάθε υποπαρτίδα αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.
- (γ) Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: 100. Σε περίπτωση παρτίδας κάτω των 15 τόνων, ο αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν εξαρτάται από το βάρος της παρτίδας, με ελάχιστο το 10 και μέγιστο το 100 (βλέπε σημείο 4.3).
- (δ) Βάρος του συνολικού δείγματος = 30 kg που πρέπει να υποστεί χονδρική ανάμειξη και να υποδιαιρεθεί σε τρία ίσα επιμέρους δείγματα εργαστηρίου των 10 kg πριν από τη σύνθλιψη (η διαίρεση αυτή σε τρία δείγματα εργαστηρίου δεν είναι αναγκαία στην περίπτωση των αραχίδων, των καρπών με κέλυφος, των ξηρών καρπών και του αραβόσιτου, που προορίζονται να υποστούν διαλογή ή άλλες φυσικές διαδικασίες, και εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα του εξοπλισμού που είναι σε θέση να ομογενοποιήσει δείγμα 30 kg). Τα συνολικά δείγματα <10 kg δεν πρέπει να διαιρούνται σε τρία επιμέρους δείγματα εργαστηρίου.
Σε περίπτωση μπαχαρικών, το συνολικό δείγμα δεν υπερβαίνει τα 10 kg και συνεπώς δεν απαιτείται διαχωρισμός σε επιμέρους δείγματα.
- (ε) Δείγμα εργαστηρίου: ένα συνολικό δείγμα ή ένα επιμέρους δείγμα 10 kg. Κάθε δείγμα εργαστηρίου πρέπει να συνθλίβεται χωριστά σε λεπτομερή σωματίδια και να αναμειγνύεται επιμελώς προκειμένου να εξασφαλίζεται μία πλήρης ομογενοποίηση σύμφωνα με το Τρίτο Παράρτημα.
- (στ) Σε περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατή η εφαρμογή του τρόπου δειγματοληψίας που προαναφέρθηκε χωρίς να δημιουργηθούν σημαντικές οικονομικές ζημιές (παραδείγματος χάριν, λόγω των μορφών συσκευασίας, μέσων μεταφοράς), επιτρέπεται να εφαρμοστεί ένας

κατάλληλος τρόπος δειγματοληψίας, υπό την προϋπόθεση ότι η δειγματοληψία είναι όσο το δυνατόν πιο αντιπροσωπευτική και ότι η εφαρμοζόμενη μέθοδος περιγράφεται εκτενώς και είναι πλήρως τεκμηριωμένη.

5.2.2. Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας:

Σε περίπτωση που ο Κανονισμός (ΕΚ) αρ. 466/2001 προβλέπει μέγιστη συγκέντρωση ανοχής αναφορικά με το τρόφιμο από το οποίο αποτελείται η παρτίδα ή υποπαρτίδα από την οποία λήφθηκε το υπό ανάλυση δείγμα εργαστηρίου ισχύουν τα εξής:

- (α) για τις αραχίδες, τους καρπούς με κέλυφος, τους ξηρούς καρπούς και τον αραβόσιτο, που προορίζονται να υποστούν διαδικασία διαλογής ή άλλες φυσικές διαδικασίες, και μπαχαρικά:
 - (i) αποδοχή, εφόσον το συνολικό δείγμα ή ο μέσος όρος των δειγμάτων εργαστηρίου είναι σύμφωνος με τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση,
 - (ii) απόρριψη, εφόσον το συνολικό δείγμα ή ο μέσος όρος των δειγμάτων εργαστηρίου υπερβαίνει τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση
- (β) για τις αραχίδες, τους καρπούς με κέλυφος, τους ξηρούς καρπούς και τα σιτηρά, εξαιρουμένου του αραβόσιτου, που προορίζονται για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση και πρόκειται να υποστούν διαδικασία διαλογής ή άλλη φυσική διαδικασία:
 - (i) αποδοχή, εφόσον κανένα από τα δείγματα εργαστηρίου δεν υπερβαίνει τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής,

λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση,

- (ii) απόρριψη, εφόσον ένα ή περισσότερα από τα δείγματα εργαστηρίου υπερβαίνουν την μέγιστη συγκέντρωση ανοχής πέραν κάθε λογικής αμφιβολίας, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση,
- (iii) σε περίπτωση συνολικού δείγματος <10 kg:

- (A) αποδοχή, εφόσον το συνολικό δείγμα δεν υπερβαίνει τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση,
- (B) απόρριψη, εφόσον το συνολικό δείγμα υπερβαίνει τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής πέραν κάθε λογικής αμφιβολίας, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση.

5.3. Τα σημεία 5.3.1 και 5.3.2 αφορούν τα ακόλουθα τρόφιμα:

σιτηρά (παρτίδες < 50 τόνων), καρπούς με κέλυφος εκτός των αραχίδων, των φισικιών και των καρυδιών Βραζιλίας, ξηρούς καρπούς εκτός των ξηρών σύκων.

5.3.1. Τρόπος δειγματοληψίας:

Για τα προϊόντα αυτά, επιτρέπεται να εφαρμόζεται ο τρόπος δειγματοληψίας που προβλέπεται στο σημείο 5.2.1. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της συγκριτικά περιορισμένης παρουσίας προσμείξεων που συνδέεται με ορισμένα από τα προϊόντα αυτά ή/και τις νεότερες μορφές συσκευασίας στις οποίες τίθενται σε εμπορία τα εν λόγω προϊόντα, επιτρέπεται να εφαρμόζεται ένας άλλος τρόπος δειγματοληψίας (βλέπε σημείο 4.1), υπό την προϋπόθεση ότι η δειγματοληψία είναι κατά το δυνατό αντιπροσωπευτική.

Πίνακας 3.

Για τις παρτίδες σιτηρών < 50 τόνων, επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ένας τρόπος δειγματοληψίας που περιλαμβάνει, ανάλογα με το βάρος της παρτίδας, 10 έως 100 στοιχειώδη δείγματα των 100 γραμμαρίων, που συγκεντρώνονται σε ένα συνολικό δείγμα 1 έως 10 kg. Τα αριθμητικά στοιχεία του Πίνακα 3 επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται, για να προσδιορίζεται ο αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται.

Πίνακας 3: Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνεται σε συνάρτηση με το βάρος της παρτίδας σιτηρών.

Βάρος της παρτίδας σε τόνους	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων
1	10
> 1 - 3	20
> 3 - 10	40
> 10 - 20	60
> 20 - 50	100

5.3.2 Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας:

(Βλέπε σημείο 5.2.2)

5.4. Τα σημεία 5.4.1. και 5.4.2. αφορούν το γάλα.

5.4.1. Τρόπος δειγματοληψίας:

Ο τρόπος δειγματοληψίας πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τον Κανονισμό 13 των περί Υγιεινής του Γάλακτος και των Προϊόντων με βάση το Γάλα (Παραγωγή, Παρασκευή και Εμπορία) και Ελέγχου των Υποστατικών Κανονισμών του 2002, ως εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται, αναφορικά με το νωπό γάλα και το θερμικά επεξεργασμένο γάλα.

Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: κατ' ελάχιστο πέντε.

Βάρος του συνολικού δείγματος: κατ' ελάχιστο 0,5 kg ή λίτρο.

5.4.2. Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας:

Σε περίπτωση που ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 προβλέπει μέγιστη συγκέντρωση ανοχής αναφορικά με το τρόφιμο από το οποίο αποτελείται η παρτίδα ή υποπαρτίδα από την οποία λήφθηκε το υπό ανάλυση δείγμα εργαστηρίου, ισχύουν ως εξής:

- (α) αποδοχή, εφόσον το δείγμα εργαστηρίου είναι σύμφωνο με τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση,
- (β) απόρριψη, εφόσον το δείγμα εργαστηρίου υπερβαίνει τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής πέραν κάθε λογικής αμφιβολίας, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση.

5.5. Παράγωγα προϊόντα και σύνθετα τρόφιμα με περισσότερα συστατικά:

5.5.1. Τα σημεία 5.5.1.1. και 5.5.1.2. αφορούν τα γαλακτοκομικά προϊόντα.

5.5.1.1. Τρόπος Δειγματοληψίας:

Ο τρόπος δειγματοληψίας πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις των περί Μεθόδων Δειγματοληψίας Διατηρημένου Γάλακτος Κανονισμών του 2002, ως εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται, αναφορικά με το κονσερβοποιημένο γάλα.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Τρίτο(I):
8.3.2002.

Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: κατ' ελάχιστο πέντε.

Για τα άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα εφαρμόζεται ισοδύναμος τρόπος δειγματοληψίας.

5.5.1.2. Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας:

Σε περίπτωση που ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 προβλέπει μέγιστη συγκέντρωση ανοχής αναφορικά με το τρόφιμο από το οποίο αποτελείται η παρτίδα ή υποπαρτίδα από

την οποία λήφθηκε το υπό ανάλυση δείγμα εργαστηρίου, ισχύουν ως εξής:

- (α) αποδοχή, εφόσον το δείγμα εργαστηρίου είναι σύμφωνο με τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση,
- (β) απόρριψη, εφόσον το δείγμα εργαστηρίου υπερβαίνει τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής πέραν κάθε λογικής αμφιβολίας, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση.

5.5.2. Τα σημεία 5.5.2.1, 5.5.2.2. και 5.5.2.3. αφορούν άλλα παράγωγα προϊόντα που εμφανίζουν λεπτομερή σωματίδια, όπως αλεύρι, πάστα σύκων, πάστα αραχίδων (ομοιογενής διασπορά της παρουσίας προσμείξεων αφλατοξινών).

5.5.2.1. Τρόπος Δειγματοληψίας:

Πίνακας 3.

- (α) Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: 100. Σε περίπτωση παρτίδων < 50 τόνων, ο αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων περιλαμβάνεται μεταξύ 10 και 100, ανάλογα με το βάρος της παρτίδας (βλέπε Πίνακα 3, σημείο 5.3.1).
- (β) Το βάρος του στοιχειώδους δείγματος είναι περίπου 100 γραμμάρια. Σε περίπτωση παρτίδων σε συσκευασίες λιανικής πώλησης, το βάρος του στοιχειώδους δείγματος εξαρτάται από το μέγεθος της συσκευασίας λιανικής πώλησης.
- (γ) Βάρος του συνολικού δείγματος = 1 έως 100 kg, επαρκώς αναμεμιγμένο.

5.5.2.2. Αριθμός δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν:

Πίνακας 2.

(α) Ο αριθμός συνολικών δειγμάτων που πρέπει να ληφθούν εξαρτάται από το βάρος της παρτίδας. Η υποδιαίρεση των μεγάλων παρτίδων σε υποπαρτίδες πρέπει να πραγματοποιείται όπως αναφέρεται στο Πίνακα 2 του σημείου 5.1, για τα σιτηρά.

(β) Κάθε υποπαρτίδα πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

5.5.2.3. Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας:

Σε περίπτωση που ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 προβλέπει μέγιστη συγκέντρωση ανοχής αναφορικά με το τρόφιμο από το οποίο αποτελείται η παρτίδα ή υποπαρτίδα από την οποία λήφθηκε το υπό ανάλυση δείγμα εργαστηρίου, ισχύουν ως εξής:

(α) αποδοχή, εφόσον το δείγμα εργαστηρίου είναι σύμφωνο με τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση,

(β) απόρριψη, εφόσον το δείγμα εργαστηρίου υπερβαίνει τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής πέραν κάθε λογικής αμφιβολίας, λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας της μέτρησης και της διόρθωσης για ανάκτηση.

5.6 Άλλα προϊόντα που εμφανίζουν σχετικά χονδροειδή σωματίδια (ετερογενής κατανομή της παρουσίας προσμείξεων αφλατοξινών):

Τρόπος δειγματοληψίας και αποδοχής σύμφωνα με τις διατάξεις των σημείων 5.2 και 5.3 για τα μη μεταποιημένα γεωργικά προϊόντα.

6. ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΗΣ:

Η δειγματοληψία τροφίμων στο στάδιο της λιανικής πώλησης γίνεται, όπου είναι δυνατό, σύμφωνα με τις παραπάνω ειδικές διατάξεις. Όταν αυτό είναι αδύνατο, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται άλλες

αποτελεσματικές διαδικασίες δειγματοληψίας στο στάδιο της λιανικής πώλησης, υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται επαρκώς η αντιπροσωπευτικότητα της παρτίδας στην οποία πραγματοποιείται η δειγματοληψία.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Κανονισμός 3(β))

ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ ΩΧΡΑΤΟΞΙΝΗΣ Α ΣΕ ΤΡΟΦΙΜΑ

1. ΟΡΙΣΜΟΙ:

Πρώτο
Παράρτημα.

Οι όροι «δείγμα εργαστηρίου», «Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001», «παρτίδα», «στοιχειώδες δείγμα», «συνολικό δείγμα» και «υποπαρτίδα» έχουν τις έννοιες που τους αποδίδει το Πρώτο Παράρτημα.

2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ:

Τα δείγματα που προορίζονται για τους ελέγχους των συγκεντρώσεων ανοχής σε ωχρατοξίνη Α επί και εντός των τροφίμων, λαμβάνονται σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που αναφέρονται πιο κάτω. Τα συνολικά δείγματα που λαμβάνονται κατ' αυτόν τον τρόπο θεωρούνται ως αντιπροσωπευτικά των παρτίδων. Η συμφωνία των παρτίδων, όσον αφορά τις μέγιστες συγκεντρώσεις ανοχής που καθορίζονται στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 466/2001 προσδιορίζεται σε συνάρτηση με τις συγκεντρώσεις που διαπιστώνονται στα δείγματα εργαστηρίου.

3. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

- 3.1 Κατά τη δειγματοληψία, ο εξουσιοδοτημένος λειτουργός ενεργεί κατά τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 16 του Νόμου και τις διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος. Σε περίπτωση ασυμβατότητας του άρθρου

16 του Νόμου με τις διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος, υπερισχύουν οι διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος.

3.2 Προϊόν από το οποίο λαμβάνονται δείγματα:

Κάθε προς ανάλυση παρτίδα, αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

Σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που προβλέπονται στο σημείο 5, οι μεγάλες παρτίδες πρέπει να υποδιαιρούνται σε υποπαρτίδες, οι οποίες πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

3.3 Προφυλάξεις:

Κατά την διάρκεια της δειγματοληψίας και της προετοιμασίας των δειγμάτων εργαστηρίου, πρέπει να λαμβάνονται προφυλάξεις, προκειμένου να αποφεύγεται οιαδήποτε αλλοίωση, η οποία μπορεί να τροποποιήσει την συγκέντρωση σε ωχρατοξίνη Α ή να επηρεάσει τις αναλύσεις ή την αντιπροσωπευτικότητα το συνολικού δείγματος.

3.4 Στοιχειώδη δείγματα:

Κατά το μέτρο του δυνατού, τα στοιχειώδη δείγματα λαμβάνονται από διαφορετικά σημεία της παρτίδας ή της υποπαρτίδας. Πρέπει να επισημαίνεται κάθε παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό στα πρακτικά που προβλέπονται στο σημείο 3.8.

3.5 Παρασκευή του συνολικού δείγματος:

Το συνολικό δείγμα λαμβάνεται με την συνένωση όλων των στοιχειωδών δειγμάτων.

3.6 Υποδιαίρεση του συνολικού δείγματος σε δείγματα εργαστηρίου:

Από το ομογενοποιημένο συνολικό δείγμα λαμβάνονται τα τρία δείγματα εργαστηρίου που αναφέρονται στο άρθρο 16(1) ή (2) του Νόμου.

3.7 Συσκευασία και αποστολή των δειγμάτων εργαστηρίου:

Κάθε δείγμα εργαστηρίου τοποθετείται σε καθαρό περιέκτη από αδρανή ύλη, ο οποίος παρέχει την κατάλληλη προστασία του δείγματος έναντι οποιασδήποτε μόλυνσης και βλάβης που μπορεί να

προκύψει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς. Λαμβάνονται επίσης όλες οι αναγκαίες προφυλάξεις για να αποτραπεί κάθε αλλοίωση της σύνθεσης του δείγματος εργαστηρίου, η οποία μπορεί να επέλθει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς ή της αποθήκευσης.

3.8 Σφράγιση και σήμανση των δειγμάτων εργαστηρίου:

Ο εξουσιοδοτημένος λειτουργός σφραγίζει κάθε δείγμα που λαμβάνει στον τόπο της δειγματοληψίας και το σημαίνει δεόντως. Για κάθε δειγματοληψία ο εξουσιοδοτημένος λειτουργός συντάσσει πρακτικά δειγματοληψίας, τα οποία καθιστούν δυνατή την αναγνώριση, χωρίς αμφισβήτηση, της παρτίδας από την οποία έχει ληφθεί το δείγμα και αναγράφει την ημερομηνία και τον τόπο δειγματοληψίας, καθώς και κάθε άλλη συμπληρωματική πληροφορία η οποία μπορεί να αποβεί χρήσιμη για τον αναλυτή του Κυβερνητικού Χημείου.

4. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

4.1 Διαφορετικοί τύποι παρτίδων:

Τα διάφορα τρόφιμα δυνατό να τίθενται σε εμπορία χύμα, σε εμπορευματοκιβώτια ή σε ατομικές συσκευασίες(σακούλες, τσάντες, άλλες συσκευασίες λιανικής πώλησης, κλπ). Ο τρόπος δειγματοληψίας μπορεί να εφαρμοστεί σε όλους τους τύπους συσκευασιών, με τους οποίους διατίθενται τα τρόφιμα στην αγορά.

Με την επιφύλαξη του σημείου 5, επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ως αναφορά για τη δειγματοληψία παρτίδων που τίθενται σε εμπορία σε σάκους ή σε άλλες ατομικές συσκευασίες, ο ακόλουθος τύπος:

$$\text{Συχνότητα δειγματοληψίας } n = \frac{\text{Βάρος της παρτίδας} \times \text{το βάρος του στοιχειώδους δείγματος}}{\text{Βάρος του συνολικού δείγματος} \times \text{βάρος μιας ατομικής συσκευασίας}}$$

Το βάρος εκφράζεται σε kg.

Συχνότητα δειγματοληψίας: αριθμός n ατομικών συσκευασιών που χωρίζουν τη λήψη δύο στοιχειωδών δειγμάτων, δεδομένου ότι κάθε λήψη πραγματοποιείται μετά από ένα συγκεκριμένο αριθμό ατομικών συσκευασιών (τα δεκαδικά ψηφία στρογγυλεύονται στον αμέσως επόμενο ακέραιο αριθμό).

4.2 Βάρος στοιχειώδους δείγματος:

Το βάρος του στοιχειώδους δείγματος είναι περίπου 100 γραμμάρια, εκτός εάν το βάρος του δείγματος ορίζεται διαφορετικά στο παρόν Παράρτημα. Σε περίπτωση παρτίδων που συνίστανται από συσκευασίες λιανικής πώλησης, το βάρος του στοιχειώδους δείγματος εξαρτάται από το βάρος της συσκευασίας λιανικής πώλησης.

4.3 Γενική σύνοψη του τρόπου δειγματοληψίας για τα σιτηρά και τις σταφίδες:

Πίνακας 1: Υποδιαίρεση των παρτίδων σε υποπαρτίδες, ανάλογα με το προϊόν και το βάρος της παρτίδας

Προϊόν	Βάρος της παρτίδας (σε τόνους)	Βάρος των υποπαρτίδων η αριθμός υποπαρτίδων	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων	Βάρος του συνολικού δείγματος (σε κιλά)
Σιτηρά και προϊόντα σιτηρών	1500	500 τόνοι	100	10
	> 300 < 1500	3 υποπαρτίδες	100	10
	50 300	100 τόνοι	100	10
	< 50	————	10 -100*	1 – 10
Σταφίδες (κορινθιακή, ξανθή σταφίδα και σουλτανίνα)	15	15 – 30 Τόνοι	100	10
	< 15	————	10 -100**	1 - 10
* Ανάλογα με το βάρος της παρτίδας – βλέπε Πίνακα 2.				
** Ανάλογα με το βάρος της παρτίδας – βλέπε Πίνακα 3.				

4.4. Τρόπος δειγματοληψίας για τα σιτηρά και τα προϊόντα σιτηρών(παρτίδες ≥ 50 τόνων) και τις σταφίδες (παρτίδες ≥ 15 τόνων):

Πίνακας 1.

- (α) Υπό την προϋπόθεση ότι οι υποπαρτίδες μπορούν να διαχωριστούν φυσικά, κάθε παρτίδα υποδιαιρείται σε υποπαρτίδες σύμφωνα με τον Πίνακα 1. Δεδομένου ότι το βάρος των παρτίδων δεν αποτελεί πάντα ακριβές πολλαπλάσιο του βάρους των υποπαρτίδων, το βάρος των υποπαρτίδων επιτρέπεται να υπερβαίνει το αναφερόμενο βάρος μέχρι 20%.
- (β) Κάθε υποπαρτίδα αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.
- (γ) Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων: 100. Σε περίπτωση παρτίδων κάτω των 50 τόνων και παρτίδων σταφίδας κάτω των 15 τόνων, βλέπε σημείο 4.5. Βάρος του συνολικού δείγματος = 10 kg.
- (δ) Σε περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατή η εφαρμογή του τρόπου δειγματοληψίας που προαναφέρθηκε χωρίς να δημιουργηθούν σημαντικές οικονομικές ζημιές (παραδείγματος χάριν, λόγω των μορφών συσκευασίας, μέσων μεταφοράς), επιτρέπεται να εφαρμόζεται ένας κατάλληλος τρόπος δειγματοληψίας, υπό την προϋπόθεση ότι η δειγματοληψία είναι όσο το δυνατόν πιο αντιπροσωπευτική και ότι η εφαρμοζόμενη μέθοδος περιγράφεται εκτενώς και είναι πλήρως τεκμηριωμένη.

4.5. Διατάξεις για τη δειγματοληψία σε σιτηρά και προϊόντα σιτηρών (παρτίδες < 50 τόνων) και σε σταφίδες (παρτίδες < 15 τόνων):

Για τις παρτίδες σιτηρών κάτω των 50 τόνων και για τις παρτίδες σταφίδας κάτω των 15 τόνων πρέπει να χρησιμοποιείται το σχέδιο δειγματοληψίας που περιλαμβάνει 10 έως 100 στοιχειώδη δείγματα, ανάλογα με το βάρος της παρτίδας, που θα αποτελούν συνολικό δείγμα 1 έως 10 kg.

Τα στοιχεία των ακόλουθων Πινάκων 2 και 3 επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του αριθμού των στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται.

Πίνακας 2 - Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που λαμβάνονται σε συνάρτηση με το βάρος της παρτίδας σιτηρών

Βάρος παρτίδας (τόνοι)	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων
1	10
> 1 - 3	20
> 3 - 10	40
> 10 - 20	60
> 20 - 50	100

Πίνακας 3 - Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που λαμβάνονται σε συνάρτηση με το βάρος της παρτίδας σταφίδας

Βάρος παρτίδας (τόνοι)	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων
0,1	10
> 0,1 - 0,2	15
> 0,2 - 0,5	20
> 0,5 - 1	30
> 1 - 2	40
> 2 - 5	60
> 5 - 10	80
> 10 - 15	100

4.6. Δειγματοληψία στα στάδιο της λιανικής πώλησης.

Η δειγματοληψία τροφίμων στο στάδιο της λιανικής πώλησης γίνεται, όπου είναι δυνατό, σύμφωνα με τις παραπάνω ειδικές διατάξεις.

Όταν αυτό είναι αδύνατο, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται άλλες αποτελεσματικές διαδικασίες δειγματοληψίας στο στάδιο της λιανικής πώλησης, υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται επαρκώς η αντιπροσωπευτικότητα της παρτίδας στην οποία πραγματοποιείται η δειγματοληψία.

5. ΑΠΟΔΟΧΗ ΜΙΑΣ ΠΑΡΤΙΔΑΣ Η ΥΠΟΠΑΡΤΙΔΑΣ:

Σε περίπτωση που ο Κανονισμός (ΕΚ) αρ. 466/2001 προβλέπει μέγιστη συγκέντρωση ανοχής αναφορικά με το τρόφιμο από το οποίο αποτελείται η παρτίδα ή υποπαρτίδα από την οποία λήφθηκε το υπό ανάλυση δείγμα εργαστηρίου, η παρτίδα ή υποπαρτίδα κρίνεται ως -

- (α) αποδεκτή, εφόσον το δείγμα εργαστηρίου είναι σύμφωνο με τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής, ή
- (β) απορριπτέα, εφόσον το δείγμα εργαστηρίου υπερβαίνει τη μέγιστη συγκέντρωση ανοχής.

ΤΡΙΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Κανονισμός 4(1)(α) και Πρώτο Παράρτημα)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΜΕΘΟΔΩΝ
ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΛΕΓΧΟ
ΤΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ ΑΦΛΑΤΟΞΙΝΩΝ ΣΕ ΤΡΟΦΙΜΑ

1. ΟΡΙΣΜΟΙ:

Πρώτο
Παράρτημα.

Όροι που περιέχονται στο παρόν Παράρτημα και ερμηνεύονται στο Πρώτο Παράρτημα έχουν την έννοια που τους αποδίδει το Πρώτο Παράρτημα.

2. ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

2.1 Προφυλάξεις:

Σκόπιμο είναι να αποφεύγεται, κατά το μέτρο του δυνατού, το φως της ημέρας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, δεδομένου ότι οι αφλατοξίνες αποσυντίθενται προοδευτικά υπό την επίδραση της υπεριώδους ακτινοβολίας. Επειδή οι αφλατοξίνες κατανέμονται κατά τρόπο ιδιαίτερα ετερογενή, τα δείγματα πρέπει να παρασκευάζονται - και κυρίως να ομογενοποιούνται - με ιδιαίτερη επιμέλεια.

Το σύνολο του προϊόντος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο πρέπει να χρησιμοποιείται για την παρασκευή του προϊόντος που πρόκειται να αναλυθεί.

2.2. Υπολογισμός της αναλογίας κελύφους/πυρήνα στους ολόκληρους καρπούς με κέλυφος:

Οι μέγιστες συγκεντρώσεις ανοχής που καθορίζονται για τις αφλατοξίνες στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 466/2001 εφαρμόζονται στο εδώδιμο τμήμα του καρπού.

Οι συγκεντρώσεις αφλατοξινών του εδώδιμου τμήματος του τροφίμου μπορούν να προσδιοριστούν ως εξής:

- (α) στους ολόκληρους καρπούς με κέλυφος των δειγμάτων, μπορεί να αφαιρεθεί το κέλυφος και οι συγκεντρώσεις αφλατοξινών προσδιορίζονται στο εδώδιμο τμήμα
- (β) ο τρόπος παρασκευής του δείγματος μπορεί να εφαρμοστεί σε ολόκληρο το καρπό με το κέλυφός του. Ο τρόπος δειγματοληψίας και ανάλυσης πρέπει σε τέτοια περίπτωση να αξιολογεί το βάρος του πυρήνα του καρπού στο συνολικό δείγμα. Αυτό εκτιμάται, αφού οριστεί ένας κατάλληλος συντελεστής για την αναλογία όσον αφορά το κέλυφος σε σχέση με τον πυρήνα στους ολόκληρους καρπούς. Η αναλογία αυτή χρησιμεύει στον προσδιορισμό της ποσότητας πυρήνα στο συνολικό δείγμα που χρησιμοποιείται για την παρασκευή και την ανάλυση του δείγματος. Για το σκοπό αυτό, λαμβάνονται τυχαία 100 περίπου ολόκληροι καρποί με κέλυφος από τη παρτίδα ή από το συνολικό δείγμα. Η αναλογία μπορεί να υπολογισθεί ζυγίζοντας 100 περίπου ολόκληρους καρπούς, αφαιρώντας το κέλυφός τους και ζυγίζοντας τις μάζες κελύφους και πυρήνα. Η αναλογία του κελύφους σε σχέση με τον πυρήνα, αφού προσδιοριστεί από το εργαστήριο, μπορεί να ληφθεί υπόψη στις μελλοντικές αναλύσεις οι οποίες θα πραγματοποιούνται. Ωστόσο, σε περίπτωση που το δείγμα δεν είναι σύμφωνο με τις μέγιστες συγκεντρώσεις, η αναλογία πρέπει να προσδιοριστεί με τη διαδικασία που περιγράφεται ανωτέρω, σε 100 περίπου καρπούς που κρατήθηκαν ολόκληροι χωρίς να συνθλιβούν.

3. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ:

Κάθε δείγμα εργαστηρίου συνθλίβεται σε λεπτομερή σωματίδια και αναμειγνύεται επιμελώς σύμφωνα με μια μέθοδο που εξασφαλίζει την πλήρη ομογενοποίηση.

4. ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΛΙΚΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΣΕ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ:

Τα τρία δείγματα εργαστηρίου που αναφέρονται στο άρθρο 16(1) και (2) του Νόμου λαμβάνονται από το ομογενοποιημένο συνολικό δείγμα ή τα επιμέρους δείγματα (σύμφωνα με το σημείο 3.6 του Πρώτου Παραρτήματος).

Πρώτο
Παράρτημα.

5. ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΧΗΜΕΙΟ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ:

5.1. Ορισμοί:

Ορισμένοι από τους συνηθέστερα χρησιμοποιημένους ορισμούς, τους οποίους οι αναλυτές των Κυβερνητικών Χημείων πρέπει να χρησιμοποιούν, είναι οι εξής:

Οι πλέον διαδεδομένες παράμετροι αξιοπιστίας είναι η επαναληψιμότητα και αναπαραγωγικότητα.

$r =$ επαναληψιμότητα: τιμή κάτω από την οποία δύναται να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων δυο μεμονωμένων δοκιμών, τα οποία λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας (δηλαδή ίδιο δείγμα, ίδιος χειριστής, ίδιος εξοπλισμός, ίδιο εργαστήριο και σύντομο χρονικό διάστημα), βρίσκεται εντός των ορίων της ειδικής πιθανότητας (κατά κανόνα 95 %), και επομένως: $r = 2,8 \times s_r$

$s_r =$ τυπική απόκλιση που υπολογίζεται βάσει αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας

$RSD_r =$ σχετική τυπική απόκλιση, η οποία υπολογίζεται βάσει αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$

$R =$ αναπαραγωγιμότητα, η τιμή κάτω από την οποία είναι δυνατό να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων των μεμονωμένων δοκιμών, τα οποία λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας (δηλαδή για όμοιο προϊόν που λαμβάνεται από χειριστές σε διάφορα εργαστήρια, χρησιμοποιώντας την τυποποιημένη μέθοδο ανάλυσης) βρίσκεται εντός ενός ορισμένου ορίου πιθανότητας (κατά κανόνα 95 %), και επομένως: $R = 2,8 \times s_R$

$s_R =$ τυπική απόκλιση, υπολογιζόμενη με βάση τα αποτελέσματα υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας

$RSD_R =$ σχετική τυπική απόκλιση, υπολογιζόμενη με βάση τα αποτελέσματα υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$, όπου $\bar{x}$ αντιπροσωπεύει το μέσο όρο των αποτελεσμάτων για όλα τα εργαστήρια και δείγματα

5.2 Γενικές απαιτήσεις:

Οι μέθοδοι ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των τροφίμων πρέπει να ανταποκρίνονται κατά το δυνατόν στις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του Παραρτήματος της πράξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Οδηγία 85/591/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ης Δεκεμβρίου 1985 για την καθιέρωση κοινοτικών τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον έλεγχο των τροφίμων» (ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 50), ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

5.3 Ειδικές απαιτήσεις:

Εφόσον δεν προβλέπεται σε πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας καμία ειδική μέθοδος για τον προσδιορισμό των συγκεντρώσεων των αφλατοξίνων σε τρόφιμα, οι αναλυτές των Κυβερνητικών Χημείων είναι ελεύθεροι να εφαρμόζουν τη μέθοδο της επιλογής τους, υπό την προϋπόθεση ότι πληροί τα κριτήρια απόδοσης που αναφέρονται στον ακόλουθο Πίνακα 1.

Πίνακας 1 – Κριτήρια απόδοσης των μεθόδων ανάλυσης αφλατοξινών

Κριτήριο	Περιοχή συγκέντρωσης	Συνιστώμενη τιμή	Μέγιστη επιτρεπόμενη τιμή
Τυφλές τιμές	Όλες οι συγκεντρώσεις	Αμελητέα	
Ανάκτηση αφλατοξίνης M ₁	0,01-0,5μg/kg >0,05μg/kg	60 έως 120% 70 έως 110%	
Κριτήριο	Περιοχή συγκέντρωσης	Συνιστώμενη τιμή	Μέγιστη επιτρεπόμενη τιμή
Ανάκτηση αφλατοξινών B ₁ , B ₂ , G ₁ , G ₂	<1,0 μg/kg 1-10 μg/kg >10 μg/kg	50 έως 120% 70 έως 110% 80 έως 110%	
Πιστότητα RSD _R	Όλες οι συγκεντρώσεις	Όπως υπολογίζεται από την εξίσωση του Horwitz	2 x την υπολογιζόμενη τιμή από τη εξίσωση του Horwitz
Η πιστότητα RSD _r μπορεί να υπολογιστεί με πολλαπλασιασμό της τιμής πιστότητας RSD _R επί 0,66 στην εκάστοτε συγκέντρωση που παρουσιάζει ενδιαφέρον.			

Σημειώσεις:

- (α) Οι τιμές ισχύουν τόσο για την αφλατοξίνη B₁ καθώς και για το άθροισμα B₁ + B₂ + G₁ + G₂.
- (β) Εάν πρέπει να καταγραφούν τα αθροίσματα των μεμονωμένων αφλατοξινών B₁ + B₂ + G₁ + G₂, το ποσοστό ανάκτησης κάθε μιας από αυτές μέσω της μεθόδου ανάλυσης πρέπει να είναι είτε γνωστό είτε ισοδύναμο.
- (γ) Δεν αναφέρονται τα όρια ανίχνευσης των χρησιμοποιούμενων μεθόδων, δεδομένου ότι οι τιμές που αφορούν την πιστότητα δίδονται για τις συγκεντρώσεις που παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

- (δ) Οι τιμές που αφορούν την πιστότητα υπολογίζονται βάσει της εξίσωσης του Horwitz, δηλαδή: $RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$

όπου:

- RSD_R είναι η σχετική τυπική απόκλιση που υπολογίζεται βάσει των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγικότητας $[(S_R/\bar{x}) \times 100]$
- C είναι ο λόγος της συγκέντρωσης (δηλαδή $1 = 100 \text{ g}/100 \text{ g}$, $0,001 = 1000 \text{ mg}/\text{kg}$).

Πρόκειται για μια γενική εξίσωση σχετικά με την πιστότητα, η οποία έχει αποδειχθεί ανεξάρτητη της προς ανάλυση ουσίας ή του υλικού, αλλά εξαρτάται μόνο από τη συγκέντρωση για τις περισσότερες μεθόδους ανάλυσης καθημερινής πρακτικής.

- 5.4. Υπολογισμός του ποσοστού ανάκτησης και καταγραφή των αποτελεσμάτων:

Στο πιστοποιητικό ή, κατά περίπτωση, τη συνήθη εργαστηριακή έκθεση, που συντάσσεται βάσει του άρθρου 15(3) του Νόμου, καταγράφεται το αναλυτικό αποτέλεσμα υπό διορθωμένη ή μη μορφή βάσει της ανάκτησης και αναφέρονται ο τρόπος καταγραφής και το ποσοστό ανάκτησης. Το αναλυτικό αποτέλεσμα, αφού διορθωθεί για ανάκτηση, χρησιμοποιείται για τον έλεγχο της συμμόρφωσης (βλέπε Πρώτο Παράρτημα, σημεία 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.1.2 και 5.5.2.3).

Το αναλυτικό αποτέλεσμα πρέπει να αναφέρεται ως $x \pm U$ όπου x είναι το αναλυτικό αποτέλεσμα και U η εκτεταμένη αβεβαιότητα της μέτρησης, χρησιμοποιώντας παράγοντα κάλυψης 2, ο οποίος παρέχει βαθμό εμπιστοσύνης κατά προσέγγιση 95%.

- 5.5. Έκφραση των αποτελεσμάτων:

Τα αποτελέσματα εκφράζονται στις ίδιες μονάδες με τις μέγιστες συγκεντρώσεις ανοχής τα οποία ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 τυχόν προβλέπει αναφορικά με το τρόφιμο από το οποίο λήφθηκε το υπό ανάλυση δείγμα.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(Κανονισμός 4(1)(β))

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΜΕΘΟΔΩΝ
ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΛΕΓΧΟ
ΤΩΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ ΩΧΡΑΤΟΞΙΝΗΣ Α ΣΕ ΤΡΟΦΙΜΑ

1. ΟΡΙΣΜΟΙ:

Πρώτο
Παράρτημα.

Όροι που περιέχονται στο παρόν Παράρτημα και ερμηνεύονται στο Πρώτο Παράρτημα έχουν την έννοια που τους αποδίδει το Πρώτο Παράρτημα.

2. ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ:

Δεδομένου ότι η ωχρατοξίνη Α κατανέμεται κατά τρόπο ετερογενή, τα δείγματα πρέπει να παρασκευάζονται - και κυρίως να ομογενοποιούνται - με ιδιαίτερη επιμέλεια. Το σύνολο του προϊόντος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο πρέπει να χρησιμοποιείται για την παρασκευή του προϊόντος που πρόκειται να αναλυθεί.

3. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΣΤΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ:

Το πλήρες συνολικό δείγμα συνθλίβεται σε λεπτομερή σωματίδια και αναμιγνύεται επιμελώς σύμφωνα με μια μέθοδο που εξασφαλίζει αποδεδειγμένα την πλήρη ομογενοποίηση.

4. ΥΠΟΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ:

Τα τρία δείγματα εργαστηρίου που αναφέρονται στο άρθρο 16(1) και (2) του Νόμου λαμβάνονται από το ομογενοποιημένο συνολικό δείγμα.

5. ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΑΠΟ
ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ:

5.1. Ορισμοί:

Ορισμένοι από τους συνηθέστερα χρησιμοποιούμενους ορισμούς, τους οποίους οι αναλυτές των Κυβερνητικών Χημείων πρέπει να χρησιμοποιούν, είναι οι ακόλουθοι:

Οι πλέον διαδεδομένες παράμετροι αξιοπιστίας είναι η επαναληψιμότητα και η αναπαραγωγιμότητα.

$r =$ επαναληψιμότητα: τιμή κάτω από την οποία δυνατό να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων δυο μεμονωμένων δοκιμών, τα οποία λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας (δηλαδή ίδιο δείγμα, ο ίδιος χειριστής, ο ίδιος εξοπλισμός, ίδιο εργαστήριο και σύντομο χρονικό διάστημα), βρίσκεται εντός των ορίων της ειδικής πιθανότητας (κατά κανόνα 95 %) και επομένως: $r = 2,8 \times s_r$.

$s_r =$ τυπική απόκλιση, που υπολογίζεται βάσει αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας

$RSD_r =$ σχετική τυπική απόκλιση, η οποία υπολογίζεται βάσει αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$

$R =$ αναπαραγωγιμότητα: τιμή κάτω από την οποία είναι δυνατό να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων των μεμονωμένων δοκιμών, τα οποία λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας (δηλαδή για όμοιο προϊόν που λαμβάνεται από χειριστές σε διάφορα εργαστήρια, χρησιμοποιώντας τη τυποποιημένη μέθοδο δοκιμασίας), βρίσκεται εντός ορισμένου ορίου πιθανότητας (κατά κανόνα 95 %) και επομένως $R = 2,8 \times s_R$.

$s_R =$ τυπική απόκλιση, υπολογιζόμενη με βάση τα αποτελέσματα υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας

$RSD_R =$ σχετική τυπική απόκλιση, υπολογιζόμενη με βάση τα αποτελέσματα υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας

$[(s_R/\bar{x}) \times 100]$, όπου $\bar{x}$ αντιπροσωπεύει το μέσο όρο των αποτελεσμάτων για όλα τα εργαστήρια και δείγματα.

5.2. Γενικές απαιτήσεις:

Οι μέθοδοι ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των τροφίμων πρέπει να ανταποκρίνονται στις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του Παραρτήματος της πράξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Οδηγία 85/591/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ης Δεκεμβρίου 1985 για την καθιέρωση κοινοτικών τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον έλεγχο των τροφίμων» (ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ.50) ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται.

5.3. Ειδικές απαιτήσεις:

Εφόσον δεν προβλέπεται σε πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας καμία ειδική μέθοδος για τον προσδιορισμό των συγκεντρώσεων ωχρατοξίνης Α στα τρόφιμα, οι αναλυτές των Κυβερνητικών Χημείων είναι ελεύθεροι να εφαρμόζουν τη μέθοδο της επιλογής τους, υπό την προϋπόθεση ότι πληροί τα κριτήρια απόδοσης που αναφέρονται στον ακόλουθο Πίνακα 1.

Πίνακας 1.

Πίνακας 1 - Κριτήρια απόδοσης των μεθόδων ανάλυσης ωχρατοξίνης Α

Περιοχή συγκέντρωσης μg/kg	Κριτήριο		
	RSD _r (%)	RSD _R (%)	Ανάκτηση (%)
< 1	40	60	50 έως 120
1-10	20	30	70 έως 110

Σημειώσεις:

- (α) Δεν αναφέρονται τα όρια ανίχνευσης των χρησιμοποιούμενων μεθόδων, δεδομένου ότι οι τιμές που αφορούν την πιστότητα παρέχονται μόνο για τις συγκεντρώσεις που παρουσιάζουν ενδιαφέρον.
- (β) Οι τιμές που αφορούν την πιστότητα υπολογίζονται βάσει της εξίσωσης του Horwitz δηλαδή:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

όπου:

- RSD_R είναι η σχετική τυπική απόκλιση που υπολογίζεται βάσει των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας, $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$
- C είναι ο λόγος συγκέντρωσης (δηλαδή $1 = 100\text{g}/100\text{g}$, $0,001 = 1,000 \text{ mg/kg}$).

Πρόκειται για μια γενική εξίσωση σχετικά με την πιστότητα, η οποία έχει αποδειχθεί ανεξάρτητη της προς ανάλυση ουσίας ή του υλικού, αλλά εξαρτάται μόνο από τη συγκέντρωση για τις περισσότερες μεθόδους ανάλυσης καθημερινής πρακτικής.

5.4. Υπολογισμός του ποσοστού ανάκτησης:

Στο πιστοποιητικό ή, κατά περίπτωση, τη συνήθη εργαστηριακή έκθεση, που συντάσσεται βάσει του άρθρου 15(3) του Νόμου, καταγράφεται το αναλυτικό αποτέλεσμα υπό διορθωμένη ή μη μορφή βάσει της ανάκτησης και αναφέρονται ο τρόπος καταγραφής και το ποσοστό ανάκτησης.

5.5. Έκφραση αποτελεσμάτων:

Τα αποτελέσματα εκφράζονται στις ίδιες μονάδες με τις μέγιστες συγκεντρώσεις ανοχής τα οποία ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 τυχόν προβλέπει αναφορικά με το τρόφιμο από το οποίο λήφθηκε το υπό ανάλυση δείγμα.